

अत्रास्मद्वाटसमीपपर्वताग्रेविद्यमानानिफलान्यास्वाद्य गायतां ॥ लोट्प्रथमपुरुषद्विवचनं ॥ यदायदाश्रमस्तदातदाभवन्तावितिशेषः ॥ ७ ॥ फलानिभुक्त्वा नश्रमंयास्य
थोनापि रागात् कंठमाधुर्यात्परिहास्यथः ॥ नगराद्वहिरास्यथइतिपाठे रात्रिकालेइतिशेषः ॥ उटजेष्वित्यर्थः ॥ आस्यथः अवतिष्ठेतां ॥ आसेरार्षेय्यन्परस्मैपदे ॥ ८ ॥
शब्दापयेदाह्लापयेत् ऋषीणामग्रेइतिशेषः ॥ ९ ॥ दिवसेइति ॥ तत्र रामायणे बहुभिः प्रमाणैर्नानासंख्यश्लोकैर्यथापुरा मयासर्गादिष्टास्तेषुसर्गेषु दिवसे दिवसे विंशतिसर्गा

इमानिचफलान्यत्रस्वाद्गुणिविविधानिच ॥ जातानिपर्वताग्रेषुआस्वाद्यास्वाद्यगायतां ॥ ७ ॥ नयास्यथःश्रमंवत्सोभक्षयित्वाफला
न्यथ ॥ मूलानिचसुमृष्टानिनरागात्परिहास्यथः ॥ ८ ॥ यदिशब्दापयेद्रामःश्रवणायमहीपतिः ॥ ऋषीणामुपविष्टानांयथायोगंप्रवर्त
तां ॥ ९ ॥ दिवसेविंशतिःसर्गागेयामधुरयागिरा ॥ प्रमाणैर्बहुभिस्तत्रयथोद्दिष्टंमयापुरा ॥ १० ॥ लोभश्चापिनकर्तव्यःस्वल्पोपिधन
वांछया ॥ किंधनेनाश्रमस्थानांफलमूलाशिनांसदा ॥ ११ ॥ यदिपृच्छेत्सकाकुत्स्थोयुवांकस्येतिदारकौ ॥ वाल्मीकेरथशिष्यौद्वौब्रूता
मेवंनराधिपं ॥ १२ ॥ इमास्तंत्रीःसुमधुराःस्थानंवाःपूर्वदर्शनं ॥ मूर्च्छयित्वासुमधुरंगायतांविगतज्वरौ ॥ १३ ॥ आदिप्रभृतिगेयस्या
न्नचावज्ञायपार्थिवं ॥ पिताहिसर्वभूतानांराजाभवतिधर्मतः ॥ १४ ॥ तद्युवांलृष्टमनसौश्वःप्रभातेसमाहितौ ॥ गायतांमधुरंगेयंतंत्री
लयसमन्वितं ॥ १५ ॥ इतिसंदिश्यबहुशोमुनिःप्राचेतसस्तदा ॥ वाल्मीकिःपरमोदारस्तूष्णीमासीन्महामुनिः ॥ १६ ॥ संदिष्टौमुनि
नातेनतावुभौमैथिलीसुतौ ॥ तथैवकरवावेतिनिर्जग्मतुररिंदमौ ॥ १७ ॥

गेयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ आवांवाल्मीकेःशिष्यौ

त्वइत्येवमेवब्रूतं नामुकदारकाविति ॥ १२ ॥ इमास्तंत्रीवीणासिराइत्यर्थः ॥ मधुरामधुरशब्दाः अपूर्वदर्शनं अपूर्वाणांस्वराणांदर्शनंयत्र तादृशंस्थानं षड्जादिस्वरभेदसिद्ध
ये वीणादंडोपरिकल्पितसिराधारकाष्टपंक्तिरूपं तच्चमूर्च्छयित्वा तत्रापिनादव्याप्तिकृत्वा सुमधुरंगायतां ॥ १३ ॥ आदिप्रभृति संक्षेपमारभ्येत्यर्थः ॥ पार्थिवंनचावज्ञाय स्थ
लांतरइव तत्समीपेलीलापरिहासादिकंनकर्तव्यमित्यर्थः ॥ तत्रहेतुः ॥ पिताहीति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥